

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí 5. mája 2016 v trestnej veci **J. H.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby J. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. apríla 2016, sp. zn. 5Ntc/6/2016, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby J. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. apríla 2016, sp. zn. 5Ntc/6/2016 **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 20. apríla 2016, sp. zn. 5 Ntc/6/2016 rozhodol tak, že

podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, v znení neskorších predpisov vzal vyžiadanú osobu J. H., nar. X v D., trvale bytom P. X., L., okres L., Slovenská republika do vydávacej väzby.

Zároveň rozhodol, že vydávacia väzba sa nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť J. H..

V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu uviedol, že vedomosť o svojom trestnom stíhaní v Českej republike nemal a preto nebol povinný oznámiť polícii Českej republiky adresu, na ktorej sa zdržiava.

Na území Veľkej Británie a Poľskej republiky vykonával podnikateľskú činnosť. Od 19. augusta 2015 začal pracovať pre slovenskú spoločnosť T. so sídlom v B a od uvedeného dátumu sa zdržiaval na území Slovenskej republiky. Túto prácu vykonával až do svojho zadržania v mesiaci marec 2016, pričom ako zamestnanec uvedenej spoločnosti bol riadne nahlásený v Sociálnej poisťovni. O tom, že nechcel opustiť územie Slovenskej republiky, svedčí aj skutočnosť, že od mesta H. získal potvrdenie, že v jej obvode môže podnikat' ako samostatne hospodáriaci roľník. Na území Slovenskej republiky má trvalé bydlisko v L., P. X., kde sa bude zdržiavať a preberať zásielky a v prípade predvolania sa bude dostavovať na predvolanie príslušných orgánov.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. V prípade, ak najvyšší súd dospeje k záveru o existencii dôvodov väzby alternatívne navrhol, aby väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť J. H. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežne vyšetrovanie.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Z predloženého spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Ntc/6/2016 vyplýva, že Mestský súd v Brne 20. mája 2015 pod sp. zn. 70 Nt 4812/2015 vydal na J. H., slovenského štátneho občana, európsky zatýkací rozkaz na trestné stíhanie do Českej republiky pre účasť na zločine podľa § 24 ods. 1 písm. a/ českého Trestného zákona, k obzvlášť závažnému zločinu podvodu podľa § 209 ods. 1, 5 písm. a/ českého Trestného zákona, sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 českého Trestného zákona, spáchaného formou pokračovania v trestnom čine podľa § 116 českého Trestného zákona a pre účasť na zločine podľa § 24 ods. 1 písm. a/ českého Trestného zákona k zločinu úverového podvodu podľa § 211 ods. 1, 5 písm. c/ českého Trestného zákona, spáchaného formou pokračovania v trestnom čine podľa § 116 českého Trestného zákona, ktoré mal spáchať na skutkovom základe uvedenom v bodoch I a II citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Za tieto trestné činy, ktoré príslušný orgán štátu pôvodu označil priradením ku kategórii trestného činu uvedeného v odseku 4 písm. t/ § 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ako podvodné konanie, možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody prevyšujúci tri roky.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd vecne a miestne príslušný o vydávacej väzbe vyžiadanej osoby rozhodol na podklade návrhu tamojšej krajskej prokuratúry vykonávajúcej predbežné vyšetrovanie zo 4. apríla 2016, sp. zn. KPtm 20/16/6600, ktorý táto odôvodnila v podstate jej účelom, okolnosťami pobytu vyžiadanej osoby vo Veľkej Británii a Poľsku s tým, že aj napriek skutočnosti, že menovaný je slovenským štátnym občanom, existujú obavy, že svojím útekem a skrývaním sa by tento zmaril účel konania o európskom zatýkacom rozkaze.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že J. H. spáchanie predmetných trestných činov poprel. V rámci výsluchu však uviedol, že na Slovensku ho kontaktovala polícia z Brna a žiadala ho, aby sa dostavil na výsluch, predmetom ktorého mala byť jeho podnikateľská činnosť. Pretože na tejto nič trestné nevidel a nepovažoval to za vážne, situáciu podcenil a na výsluch sa nedostavil.

Z obsahu skutkov, pre ktoré bol na J. H. vydaný európsky zatýkací rozkaz vyplýva, že tieto mal spáchať v rokoch 2012, 2013 po tom, ako mal v roku 2008 spáchať obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na území Slovenskej republiky, pričom v poradí prvý skutok mal spáchať v podstate rovnakým spôsobom.

Po protiprávnom konaní, ktorého sa mal dopustiť na území Slovenskej republiky, jej územie opustil, žil v Českej republike, na území ktorej mal spáchať skutky uvedené vo vydanom európskom zatýkacom rozkaze. Následne aj územie tejto opustil, žil vo Veľkej Británii a Poľsku, až kým sa v roku 2015 nevrátil na územie Slovenskej republiky.

Z konania, ktorého sa mal J. H. dopustiť, z okolností jeho pobytu v zahraničí a z ignorovania jeho predvolania na policajný výsluch v Českej republike k jeho podnikateľskej činnosti je zrejmé, že na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky a na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, bolo potrebné tohto vziať do vydávacej väzby.

Uvedené skutočnosti vylučujú v posudzovanom prípade aj použitie náhradných inštitútov väzby a preto je zákonné a správne aj rozhodnutie krajského súdu o nenahradení vydávacej väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Riadiac sa týmito úvahami, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. mája 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová